

РЕШЕНИЕ

№ 5339

гр. София, 22.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 26.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **453** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22002221000104-091-001 от 11.08.2021 г., издаден от Г. М. В. - Н. - орган, възложил ревизията и Ц. К. Х. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение №1737 от 12.11.2021г. на Директора на Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП. С жалбата се иска съдът да постанови решение с което да отмени процесния ревизионен акт поради материална и процесуална незаконосъобразност.

В съдебно заседание, жалбоподателят [фирма], редовно призован, чрез адв. Д. и адв. А. поддържат жалбата на наведените в нея основания.

Ответникът ДИРЕКТОРА НА ДИРЕКЦИЯ "ОДОП"- С. ПРИ ЦУ НА НАП, редовно призован, не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, явява се прокурор К., който предоставя на съда да реши спора по същество.

От фактическа страна.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002221000104-020-001 от 07.01.2021 г., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задълженията по ЗДДС за данъчните периоди от 01.09.2019 г. до 30.09.2019 г. и от 01.12.2019 г. до 31.12.2019 г. Заповедта е връчена по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с

чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 12.01.2021 г. Съгласно чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 12.04.2021 г.

На основание чл. 112, ал. 2, т. 1, чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 2 от ДОПК, е издадена Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия №Р-22002221000104-020-002 от 12.04.2021 г., с която е определен срок за завършване на ревизията до 11.06.2021 г.

Всички заповеди в хода на производството са издадени от Г. М. В. - Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

Ревизията е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК и е възложена в изпълнение на Решение №1886/14.12.2020 г. на директора на дирекция ОДОП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002221000104-092-001 от 29.06.2021 г., връчен електронно на 19.07.2021 г. Задълженото лице е подало възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК с вх. №53-00-1794 от 02.08.2021 г., преценено от органите по приходите като неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22002221000104-091-001 от 11.08.2021 г., издаден от Г. М. В. - Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Ц. К. Х., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. Ревизионният акт е връчен електронно на 21.08.2021 г.

С РА за данъчен период м. 09.2019 г. е установен ДДС за внасяне в размер на 103 483,40 лв. и лихви в размер на 19 174,71 лв., при деклариран от задълженото лице ДДС за възстановяване в размер на 2 367,34 лв. Корекцията произтича от доначислен данък върху добавената стойност в размер на 105 850,74 лв., предмет на спор в настоящото производство.

Извършваната от дружеството дейност е търговия на дребно с обувки, чанти, сакове, дамски, мъжки и детски облекла, бельо, аксесоари, козметика, детски играчки, домашни потреби и други разнообразни нехранителни стоки. Дейността се осъществява в магазин, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] по силата на договор за наем от 31.07.2013 г., сключен със [фирма], ЕИК[ЕИК].

Ревизията е втора по реда си и е възложена във връзка с обстоятелството, че при първата ревизия, която е приключила с РА №Р-22221120001161-091-001/17.09.2020 г. не са изяснени всички факти и обстоятелства, които са от съществено значение за правилното определяне на задълженията на жалбоподателя по реда на ЗДДС. В тази връзка, с Решение №1886/14.12.2020 г. на директора на дирекция ОДОП С., на основание чл. 155, ал. 4 от ДОПК актът е отменен и преписката е върната за извършване на повторна ревизия за данъчните периоди м. 09.2019 г. и м. 12.2019 г. В мотивите на решението е указано за целите на повторната ревизия да бъде извършен анализ на счетоводното отчитане на стоките; да се извърши проверка на първичните счетоводни документи - фактурите за придобиване на отделните видове стоки, предмет на търговия на дребно и да се направят констатации относно индивидуализацията на стоките по вид и количество в самия първичен счетоводен документ, който от своя страна е годен да обоснове записванията по сметка 304; да се анализира цялостната съвкупност от придобити стоки, включително чрез вътреобщностно придобиване /В./, като се проследят и плащанията по банков път.

В решението е указано, че на [фирма] следва се разясни доказателствената тежест на участниците в производството, като следва да се има предвид разпоредбата на чл. 37 от ДОПК, според ал. 2 на която, лицето е длъжно да представи всички данни, сведения, документи, книжа, носители на информация и други доказателства отнасящи се до неговите права и задължения, до фактите и обстоятелствата, подлежащи на установяване. Указано е също така да се разясни, че е налице трайна съдебна практика, съгласно която воденето на аналитична счетоводна отчетност е предпоставка за обосноваване на връзката между придобитите и продадените стоки. Записано е, че с решение на Върховния административен съд /ВАС/ №12838/29.10.2014 г. по адм. дело № 16472/2013 г. съдът изрично е посочил, че твърдяната от ревизираното лице връзка между получените и продадените от него стоки следва да се установи по счетоводен начин.

В изпълнение на дадените указания, в хода на втората ревизия са предприети следните процесуални действия:

- На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на дружеството е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22002221000104-040-001/08.04.2021 г., в отговор на което са представени част от изисканите документи.

- С ИПДПОЗЛ №Р-22002221000104-040-002/13.05.2021 г. ревизираното лице е уведомено, че не е представило изрично изисканите с първото искане документи, като едновременно с това е изискано попълване на декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК.

- С ИПДПОЗЛ №Р-22002221000104-040-003/04.06.2021 г. на лицето е разяснена доказателствената тежест в случай, че ревизионното производство премине по реда на чл. 122 от ДОПК.

- На дружеството е връчено четвърто ИПДПОЗЛ №Р-22002221000104-040-004 от 11.06.2021 г., в отговор на което са представени част от изисканите документи.

- С Протокол №Р-22002221000104-П.-001/28.05.2021 г. са присъединени документите, събрани в хода на предходното ревизионно производство, приключило с отменения РА №Р-22221120001161-091-001/17.09.2020 г.

- С Протокол №1712117/10.06.2021 г. е обективиран преглед на първични документи на дружеството, при който е установено, че не са налични изписвания на стоки по брой, вид и количество. Не е установена аналитична наличност на стоки. Изискана е информацията относно надценка по групи стоки, но такава не е представена. Прегледани са фактури, за които е отразено, че отговарят на изискванията на чл. 115 от ЗДДС. Всички плащания за стоките са извършени в брой.

В хода на ревизията, органите по приходите са установили, че счетоводството на [фирма] е водено стойностно и не дава възможност за обвързване на тази стойност с конкретни видове и количества стоки.

Във връзка с горното, ревизиращият екип е преценил, че ревизионното производство следва да протече по реда на чл. 122 и сл. от ДОПК, тъй като задълженото лице не е ангажирало нови доказателства, изискани по реда на ДОПК, като съответно следва да бъдат анализирани доказателствата, събрани при предходни производства. На основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК, е връчено Уведомление №Р-22002221000104-113-001 от 07.05.2021 г., с което дружеството е уведомено, че поради наличие на обстоятелството по чл. 122, ал. 1, т. 4 от ДОПК, основата за облагане по ЗДДС за м. 09.2019 г. и м. 12.2019 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 – 124а от ДОПК. На същото е предоставена възможност за представи становище и

да ангажира доказателства, но лицето не се е възползвало от тази възможност.

Във връзка с връчено ИПДПОЗЛ №P-22002221000104-040-002/13.05.2021 г., ревизираното лице е представило декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за 2019 г., съдържанието на която е описано на стр. 5 от РД. Декларирани са стоки в наличност към началото на периода в размер на 290 150,84 лв., към края на периода в размер на 278 723,61 лв. и разлика за периода в размер на 11 427,23 лв. В сделките с активи са посочени приходите по касов апарат в размер на 586 244,44 лв., а като отчетна стойност на отписаните активи е посочена сума в размер на 184 886,11 лв. Разликата е в размер на 401 358,33 лв. По отношение на формирането на собствения капитал: посочена е положителна разлика в размер на 147 359,52 лв. За финансовата 2017 г. собственият капитал в размер на 1 000,00 лв. е разпределен както следва: П. Д. – 100,00 лв., Ч. Д. – 810,00 лв. и Шу Л. – 190,00 лв. Изменението е от формирана печалба в размер на 147 359,52 лв. /декларирано начално салда в размер на 727 076,02 лв. и крайно за периода 874 435,54 лв./.

Видно от констатациите на РД, във връзка са наличието на обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ДОПК, ревизиращият орган е пристъпил към определяне на данъчната основа по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК за данъчен период м. 09.2019 г., като са взети предвид следните обстоятелства:

По т. 1 - вид и характер на фактически осъществяваната дейност – търговия на дребно с обувки, чанти, сакове, дрехи и други нехранителни стоки.

По т. 2 – платените данъци, мита, такси, вноски и други публични вземания – по данни от информационните масиви на НАП, съгласно подадени през 2019 г. справки-декларации по ЗДДС, дружеството е внесло данък общо в размер на 59 652,37 лв. За 2019 г. е деклариран данъчен финансов резултат – печалба в размер на 166 354,79 лв. и внесен корпоративен данък в размер на 16 798,67 лв., в т.ч. 4 500,00 лв. авансови вноски.

По т. 3 - движението и остатъците по банковите сметки – анализирани са паричните потоци по получените банкови документи . Установено е, че закупените стоки се заплащат основно в брой.

По т. 4 - официални документи и документите с достоверни данни – дневни отчети от ЕКАФП.

По т. 5 – наемната цена на недвижимите имоти, в които се упражнява дейността – месечен наем в размер на 5 739,93 лв. за наетия обект в [населено място], [улица], който представлява магазин с площ от 730,00 кв. м.

По т. 6 – търговско значение на мястото, където се извършва дейност – взето предвид при определяне основата за облагане с ДДС.

По т. 7 – капитала и пазарната цена на придобити имущества към момента на придобиването – в Агенция по вписванията е деклариран капитал в размер на 1 000,00 лв.

По т. 8 – brutните приходи /доходи/оборота/ – при анализа са взети предвид декларираните приходи в публикуваните годишни отчети и годишната данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/.

По т. 9 – броя на заетите, за осъществяване на дейността лица – наети 13 лица по трудови договори.

По т. 10 – сключените договори от лицето във връзка с осъществяване на дейността му са взети предвид при извършения анализ.

По т. 12 – обобщените данни за реализираната печалба, съответно приходите или

доходите от други лица, упражняващи същата или подобна дейност при същите или подобни условия – намерили отражение при извършения анализ по-долу в текста.

По т. 13 – ценовите и другите условия на сделките, сключени с цел отклонение от данъчно облагане, включително данните за такива сделки между свързани с ревизирания лица - не са установени.

По т. 15 – получените и извършените доставки и упражненото право на данъчен кредит – взети са в предвид декларираните данни в подадените справки-декларации по ЗДДС. Извършена е съпоставка на отчетите по фискалните устройства и декларираните обороти по СД по ЗДДС. Дружеството е декларирало данъчна основа на извършените доставки в размер на 69 741,59 лв. и данъчна основа на получените доставки в размер на 81 578,30 лв. Извършен е анализ на ползвания данъчен кредит по периоди.

По т. 16 – други доказателства, които могат да послужат за определяне на основата – в хода на производството са присъединени събраните в предходни производства доказателства, а именно извършена инвентаризация в стопанисвания от ревизираното лице обект - магазин „Ч. сити“ в [населено място], [улица] извършено преброяване на наличните стоки в обекта, които са описани по продажни цени за един брой с включено ДДС. Проверката на наличностите е започнала на 24.09.2019 г. и е завършила на 25.09.2019 г. Установени са наличности на стоки по продажни цени с включен данък върху добавената стойност в размер на 339 109,55 лв. /образувани от преброени стоки и опис от 24.09.2019 г. със стокова наличност в размер на 292 795,79 лв. и от стокова наличност на 25.09.2019 г. по продажни цени с вкл. ДДС по описи в размер на 46 313,76 лв./.

Във връзка с връчените ИПДПОЗЛ в хода на ревизионното производство е представен опис на наличните стоки по 304 към 24.09.2019 г. Дружеството е предоставило справка за наличностите в размер на 291 966,73 лв., представляваща справка изготвена за целите на ревизионното производство, тъй като същата няма данни да е изведена от счетоводен продукт. Представена е и справка относно изписване на стокови наличност за периода до инвентаризацията.

На основание чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 4, във връзка с чл. 122, ал. 4 от ДОПК, е определена основа за облагане по ЗДДС в размер на 529 253,68 лв., представляваща разликата между стойността на наличните стоки към датата на инвентаризация с надценка в размер на 305 %, а именно 811 844,97 лв. и действително установените наличности при извършената инвентаризация в размер на 282 591,29 лв. При така установената основа за облагане, съгласно чл. 66, ал. 1 от ЗДДС, е изчислен дължим данък в размер на 105 850,74 лв.

ДРА е оспорен по административен ред, като е постановено Решение №1737 от 12.11.2021г. на Директора на Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП, с което е потвърден.

Правни изводи:

Жалбата срещу РА №Р-22002221000104-091-001 от 11.08.2021 г., е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна с правен интерес от обжалването, в преклузивния срок по чл.156 ДОПК и при наличието на визираните в него предпоставки.

При извършване на задължителната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган, Директора на ТД на НАП и е приключила в определения от него срок, РА определя данъчни задължения за периода, за който е възложена, поради което обжалваният РА не страда от пороци, водещи до неговата нищожност, като РА съдържа всички реквизити, предвидени в чл.120 ДОПК.

Ревизионния доклад е съставен в срока по чл.117, ал.1 ДОПК и на основание чл.117, ал. 4 ДОПК е връчен на ревизираното лице. В законоустановения срок от материално компетентните органи по чл.119, ал. 2 ДОПК, които са издали оспорения в настоящото съдебно производство ревизионен акт и същия формално отговаря изцяло на изискванията на чл.120, ал.1 ДОПК, определящ задължителните елементи от съдържанието му, като съгласно чл.120, ал.2 ДОПК ревизионният доклад е приложен като неразделна част.

В хода на ревизионното производство, органите по приходи са приели, че са осъществени обстоятелства по чл.122 ДОПК.

В изпълнение на задължението по чл.124, ал.1 ДОПК на проверяващото дружество е връчено Уведомление, че данъчната му основа ще бъде определена по реда на чл.122 от ДОПК и му е даден 14-дневен срок за представяне на доказателства и за вземане на становище.

Съгласно чл.122, ал.1, т. 2 и т. 4 ДОПК органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато е налице едно от следните обстоятелства, а именно да са налице са данни за укрити приходи или доходи или да липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството или воденото счетоводство да не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане.

В настоящият случай не се констатира да са осъществени дадените предпоставки, поради което не може да се ползва презумпцията на чл.124, ал.2 ДОПК, че в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл.122 ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, защото наличието на основанията по чл.122, ал.1, т. 2 и т. 4 ДОПК не е подкрепено със събраните доказателства.

В случая, анализирайки мотивите на ревизионния акт, може да се направи извода, че констатациите не съответстват на установяващата се от доказателствата фактическа обстановка. Налице е несъответствие на установена фактическа обстановка и приложена правна норма.

Видно от доклада, органът по приходите е определил дан. основа за посоченият период по реда на чл. 122 от ДОПК.

Съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл. 122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 ДОПК е подкрепено от събраните доказателства.

Следователно в производството по издаване на РА по реда на чл. 122 от ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдяните от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл. 124, ал.

2 от ДОПК, фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирувания субект.

От цитираните писмени доказателства, събрани в хода на ревизионното производство и които са неразделна част от процесния ревизионен акт, не се установява по несъмнен начин наличие на основания за облагане по реда на чл. 122 от ДОПК. Не са спазени всички условия на чл. 122, ал. 1 и ал.2 във връзка с чл.123.

На първо място предположението за истинност на фактическите констатации в ревизионния доклад е свързано със залегналите в ДОПК принципи на законност, обективност и добросъвестност при упражняване на предоставените на органите по приходи властнически функции в изпълнение на служебните им задължения за установяване на възникналите по силата на закона данъчни задължения. Съгласно чл. 3, ал.1 от ДОПК органа по приходите в пределите на своята компетентност е длъжен да установи безпристрастно, точно и обективно всички факти и обстоятелства, отнасящи се до правата, задълженията и отговорността на данъчните субекти. Фактическите констатации не могат да бъдат предположения на органа по приходи. Те следва да се основават на доказателствата събрани по реда, установен в ДОПК. Тези доказателства, следва по несъмнен начин да установят факти и обстоятелства от значение за правилното и законосъобразно определяне на данъчните задължения на ревизираните субекти. Поради това задължително изискване е ревизионният доклад да съдържа мотиви, които да се основават на обективна преценка на доказателствата. Видно е, че процесният ревизионен доклад не съдържа фактически констатации, аргументи и обосновани изводи, свързани с установените в диспозитивната част на ревизионния акт данъчни задължения. Мотивите на ревизионния акт се свеждат единствено до твърдения, без да е извършен какъвто и да е анализ на събраните по време на административното производство писмени доказателства.

Позоваването на чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК, а именно наличие на данни за укрити приходи е бланкетно до степен, че дори при извършено търсене в РД и РА по думата „укрити“, същата може да бъде открита само в РД. Друга информация, данни, доказателства, изводи, анализ, аргументи или др. по отношение на установяване на данни за УКРИТИ ПРИХОДИ не са изложени от органите по приходите. Видно от цитирания текст, органите по приходите не са събрали доказателства, от които да е видно, че са налице данни за укрити приходи, а са „определили“ стойността на укритите приходи, по посочената от тях формула.

Този подход е незаконосъобразен, тъй като в случая е налице единствено едно необосновано предположение, едно субективно „усещане“ за наличие на укрити приходи, „установено“ единствено чрез прилагане на „формула“, която на практика извършва съпоставка на несъпоставими и непостоянни стойности, каквито са продажните цени и средната търговска надценка. За да се изследва евентуалната допустимост на подобен подход и неговата законосъобразност е необходимо на първо място да са налице доказателства, от които да се установяват данни за укрити приходи. Не е допустимо самото прилагане на особените правила да се основава на друго такова особено прилагане, в случая чрез Формула. Многократно ревизираното дружество е изложило своите възражения досежно различните предпоставки по чл.122, ал.1, т.4 от ДОПК. В нито един момент в хода на ревизионното производство не е било посочено, коя от хипотезите на т.4 се счита за установена, което по своята същност представлява и съществено процесуално нарушение. Непосочването на

конкретната предпоставка за провеждане на ревизията по особения ред, само по себе си възпрепятства защитата на ревизираното лице, тъй като не е възможно да се защитава, нито да оспорва и/или опровергава неизвестни факт, обстоятелства и доказателства. Независимо от това, както във възражението, така и в последващите жалби са изложени подробни аргументи за липсата на доказателства, за която и да е от предпоставките по т.4. Видно е, че нито в РА, нито в РД се твърди да е установена липса на счетоводна отчетност и/или непредставяне на същата. Не се твърди, че воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане. Не се твърди и, че документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред. Единственото изложено от органите по приходите по отношение на счетоводството на дружеството е следното: „воденото счетоводство е стойностно и не дава възможност за обвързването на тази стойност с конкретни видове и количества, проследени от покупката и заприходването им до датата на инвентаризацията. Причината за това е начина на водене на счетоводната отчетност — по-специално възможността да бъде проследено движението на стоките по вид и количества от момента на придобиването им до момента на реализацията им не могат да бъдат установени. Воденото счетоводство не позволява да се направи анализ за наличностите към началото и края на ревизирания период.“

Цитираното твърдение, не се подкрепя от събраните доказателства. Счетоводството на дружеството е количествено. Видно от представения регистър в отделните групи е извършено и обособяване на отделните видове стоки. От гореизложеното е видно, че е напълно възможно да се извърши проследяване на стоките, както към точно определена дата, така и в началото и края на определен период. Това е така, защото макар и общо групирани, стоките са индивидуализирани в достатъчна степен, както по групи, така и по видове, с посочени конкретни бройки и стойности, дата и документ на придобиване. Стоките се изписват количествено на края на месеца, тъй като не е възможно индивидуализирането на всяка една от тях. В случая се касае за родово неопределени вещи, индивидуализирането на които, до степен да се проследи движението на всяка една конкретна стока, не е възможно.

Дори да е налице някакво нарушение и/или несъответствие на счетоводството, то следва да се съобрази и фактът, че не всяко нарушение на изискванията на ЗСч може да бъде субсумирано в хипотезата на чл. 122, ал. 1, т. 4 ДОПК / така и Решение № 13402 от 28.10.2020 г. по адм. д. № 6539 / 2020 на Върховния административен съд и много други/. Следва да бъдат изложени мотиви от страна на приходната администрация, които липсват, поради което и не могат да бъдат обект на проверка пред настоящата съдебна инстанция.

Тези обстоятелства налагат извода за неправилност на ревизионния акт, основаващ се изцяло на констатациите на ревизионния доклад, в частта на предложените за установяване данъчни задължения за довносяне.

Отделно от това Ревизионният акт съдържа лаконични мотиви, относно изложеното в РД и единствено е отразено, че РЕ е приел всички извършени в хода на ревизията процесуални действия, установените факти и обстоятелства, които са подробно описани в констативната част на издадения ревизионен доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от настоящия ревизионен акт, но липсват мотиви относно констатациите, а според настоящия съдебен състав, това само по себе си е достатъчно основание за отмяна на същия, като се има предвид, че и АО не е счел

за необходимо да се произнесе, за да стане ясно приема ли отразеното в РД и РА.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22002221000104-091-001 от 11.08.2021 г., издаден от Г. М. В. - Н. - орган, възложил ревизията и Ц. К. Х. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение №1737 от 12.11.2021г. на Директора на Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА ТД на НАП да заплати на на [фирма], ЕИК[ЕИК] сумата от 3950 лв. разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му.

Съдия: